

CA LA MEUCA

CAPÍTOL QUARANTA-DOS... DE LA SÈRIE UN CENTRE D'INTEL·LIGÈNCIA CLÀSSIC

A la cuina de la Madame hi ha més desordre que mai. A més de petita, bruta i desordenada, en tots els racons hi ha pantalles d'ordinador, multitud de cables pel terra. I una pila, que arriba fins el sostre, d'ordinadors i altres enginyers electrònics etiquetats amb el logo del CNI i una tira de colors representant la bandereta bicolor espanyola. Apilonats sota la bombeta que il·lumina el centre de la taula, quatre agents secrets del C.N.I despleguen un gran mapa d'Espanya i tracen cercles a diverses ciutat en colors diferents.

La Madame, pintada com cal sembla presidir la reunió. Els ulls clavats al fons d'una enorme tassa de cafè. Un cigarret es va consumint entre els seus dits. Està pensant o meditant si pensa fer-los el servei gratuïtament o bé els hi cobra una pasta que li permeti començar a pensar en la jubilació.

Sobtadament, un cop de puny damunt la taula. Coño Madame no es tan complicado. Nos dices donde trabajan tus putas y ex-pupilas y nosotros instalamos cámaras en sus burdeles y ponemos bajo escucha sus móviles y los de sus clientes. ¡Todo por la patria, claro!

La porta s'obre d'una revolada. Purita hija, que susto, es queixa la Madame.

La Purita es serveix cafè en un got brut que troba a la pica i s'asseu al costat de la Madame. Va amb calces, mitges de lligacames i pits en l'aire, com Déu mana. Amb aire ensopit es mira els agents i es recolza al respall de la cadira amb les cames obertes.

¿Ya se escurrió? Pregunta la Madame.

Dos veces seguidas y con mucho brío. Este espía está muy bien preparao. Por la ventana ha salido y está colgando más cables...

Els quatre agents es miren de reüll. Dos, relluquen descaradament les cuixes de la Purita...

Pero, ¿qué le has hecho?

Yo casi nada, justo se me había arrodillado...

Vaya, otro chupón.

No, este me la ha metido enterita...

¿Cómo? Esto me parece raro en mi casa...

Y a mí, contesta la Purita. Después ha llenado la habitación de lucecitas azules y pantallas como estas. El pobre se ha pegado un hartazgo de trabajo...

El trabajo es el trabajo hija mía... como nosotras, siempre fieles a este negocio constitucional...

La Madame, xarrupa sorollosament la tassa de cafè de la Purita. No sé qué tiene nuestra casita... diu adreçant-se al que mana... toda la clientela se dedica a la política... Y nosotras a partir de hoy también. El nuevo Centro de Operaciones de Inteligencia instalado en mi cocina y mis pupilas distribuidas en lugares estratégicos de toda España convertidas en agentes. Yo, la Madame, la jefa de...

L'agent secret que dirigeix el grup arruga el nas però no té temps per a res més.

Dirigint-se directament a ell li escup: Primero. Quiero el dinero en negro. Son 500.000 euros por año. Y os salimos más baratas que los cacharros para espiar que compráis a los judíos.

Segundo. A la gente del barrio que nos conoce les diremos que sois exorcistas y que en la casa hay un demonio. Así, cuando peguéis un palo, los vecinos pensarán que ejerceis contra el demonio.

¿Alguien tiene 20 euros para dejarme?! (Es la Encarnita. Va vestida com una nena escolar) ¡El chico este de los cables me manda a comprarle un pote de vitaminas. Dice que el Jefe del Operativo reembolsará todos los extras con intereses. ¡Y yo sin un puñetero euro!

Madame senyalant un calaix de la cuina. ¡Cógelos anda!

¿Pero qué vestido más bonito llevas, es nuevo? Pregunta innocent Purita.

Hui, es un regalo que me ha traído. El otro día, cuando llegó la que armó. ¿Nos quiere de dos en dos mientras escucha música de un tal Vivaldi. Una música muy rara... Os acordáis de cuando venían los viejos generales...? Ellos nos pedían de tres en tres y nos hacían cantar el "Viva España" y al tercer Viva se habían dormido.

¿Este también?

¡Qué va! Este saca la pistola y se la mete en la boca. No se la saca hasta que se ha corrido en cada una de nosotras. Vaya diferencia, prefiero a los generales.

Así que este viene con experiencia sobrada...

¡Pues claro, este es el engorro... pues no tiene poco vicio!

¿Cómo se llama?, pregunta la Madame al cap de l'Operatiu.

Sona el timbre de la porta.

Encarnita fa un salt. Ya me está reclamando. Y yo sin el puto pote... I desapareix.

TO BE CONTINUED

HUMANOTECA

LLIBERTAT PRESOS POLÍTICS!

PRESONERS

Jean D'Ormesson: Cadascú és presoner de la seva família, del seu entorn, del seu ofici i del seu temps.

Nelson Mandela: Un home que priva un altre home de la seva llibertat és presoner de l'odi, dels prejudicis i d'estretesa d'esperit.

Bob Marley: Val més morir combatent per la llibertat que ser presoner tots el dies de la nostra vida.

Steve Jobs: No sigueu presoners dels dogmes que obliguen a viure obeint el pensament d'un altre.

Anònim: La nostra presó només té tres murs i és contra el quart que el pres s'abraona, és damunt aquest mur invisible on escriu els seus amors i els seus somnis.

Ricard Cor de Lleó: Ni el mort ni el presoner no tenen ni amics ni parents.

Dedicat als polítics catalans presos ja que són presos polítics catalans.

LA LLUFA

JUTGESSA DE LLEIDA

Com a bons confinats voluntaris catalans, pensàvem atorgar per majoria absoluta la llufa d'or a la jutgessa de Lleida que ha sentenciat anular el confinament lleidatà i per consegüent impedir-lo a qualsevol part de Catalunya.

Degut a la cruel actualitat, això ens porta inexorablement a investigar qui és aquesta dona, i a saber-ne les raons d'aquest acte que ha fet que els unionistes es freguin les mans de gust mentre se les desinfecten cada deu minuts. Cada cosa, per nímia que sigui, que decreti la Generalitat s'ha de paralitzar per sistema. I per tenir èxit s'ha de comptar amb la lleialtat de la gent que no pot suportar tot el que sigui un símbol català.

El primer que aprenem és que la germana de la jutgessa és un càrrec i treballa per EULEN, la companyia multinacional a qui la Generalitat va retirar la gestió de varies residències per irregularitats continuades.

Aquest grup també té la concessió de la vigilància a l'aeroport de Barcelona i ofereix tot tipus de serveix de gestió que van des dels hotels a residències i cent-una variants més a mig món.

A EULEN faciliten el disseny i els serveis necessaris per externalitzar les àrees secundaries de les empreses i d'aquesta manera provoquen milers d'acomiadaments de treballadors. I quan creen llocs de treball estan sempre subpagats amb sous de misèria i de total submissió a l'empresa.

Bé, i que hi té a veure la jutgessa amb EULEN? Dons que la seva germana es va enfadar molt amb la Generalitat pel descrèdit que representa i ella, com a bona germana, va tenir un atac de tórria que encara li dura i davant el codi de justícia espanyol va jurar que els ho faria pagar car.

Jurament fet, jurament complit! Quins collons!

Per la preocupació gairebé mística de la jutgessa pels interessos de la seva germana i el seu ego personal tan desassenyat de cara als ciutadans, amb regust a dreta i cinisme, tenim el gust de concedir-li la Llufa d'OR.